

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแบ่งเป็นลำดับขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ
ตอนที่ 1 คำสถิติพื้นฐาน

1.1 คำมัชฌิมเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามรูปแบบการอนุมานสาเหตุเกี่ยวกับวิชาการพยาบาล ในมิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ มิตិความสม่ำเสมอ และมิตិความทั่วไป

1.2 คำมัชฌิมเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลในภาคทฤษฎี

1.3 คำมัชฌิมเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลในภาคปฏิบัติการพยาบาล

ตอนที่ 2

2.1 ทดสอบความแตกต่างของคำมัชฌิมเลขคณิตของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลในภาคทฤษฎีระหว่างนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาล ในลักษณะมองโลกในแง่ดีกับนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในลักษณะมองโลกในแง่ร้าย โดยใช้การทดสอบค่าที (t-independent test)

2.2 ทดสอบความแตกต่างของคำมัชฌิมเลขคณิตของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลในภาคปฏิบัติการพยาบาลระหว่างนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในลักษณะมองโลกในแง่ดีกับระหว่างนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในลักษณะมองโลกในแง่ร้ายโดยใช้การทดสอบค่าที (t-independent test)

ตอนที่ 3

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอธิบายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลของ มิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ มิติความสม่ำเสมอ และ มิติความทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการพยาบาลทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติการพยาบาล

ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	หมายถึง	จำนวนตัวอย่างในกลุ่มหนึ่งๆ
M	หมายถึง	ค่ามัชฌิมเลขคณิต
SD	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
MD	หมายถึง	ค่ามัธยฐาน
Min	หมายถึง	ค่าต่ำสุดของคะแนน
Max	หมายถึง	ค่าสูงสุดของคะแนน
r	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน (Pearson)
t	หมายถึง	ค่าที่ (t) ที่ได้จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน (t-independent test) โดยการคำนวณแบบรวมความแปรปรวน
t	หมายถึง	ค่าที่ (t) ที่ได้จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน (t-independent test) โดยการคำนวณแบบแยกความแปรปรวน
X ₁	หมายถึง	คะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในมิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ
X ₂	หมายถึง	คะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในมิติความสม่ำเสมอ
X ₃	หมายถึง	คะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในมิติความทั่วไป
Y ₁	หมายถึง	คะแนนที่ปกติ (normalized T) วิชาการพยาบาลในภาคทฤษฎีคะแนนเต็ม 100 คะแนน
Y ₂	หมายถึง	คะแนนที่ปกติ (normalized T) วิชาการพยาบาลในภาคปฏิบัติการพยาบาล คะแนนเต็ม 100 คะแนน

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐาน

จากการหาค่ามัชฌิมเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาล ในแต่ละมิติ ดังแสดงในตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาล ในมิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ มิตिकวามสม่ำเสมอ และมิตिकวามทั่วไป สูงสุด ($M = 60.25, 91.79, 88.23$ ตามลำดับ) ส่วนกลุ่มนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล เกื้อการุณย์ มีค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำสุดในมิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ ($M = 56.91$) และมิตिकวามทั่วไป ($M = 79.68$) ส่วนในมิตिकวามสม่ำเสมอ กลุ่มนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพมหานคร ได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำสุด ($M = 80.84$)

ตารางที่ 6 จำนวนตัวอย่าง ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด ของคะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาล ในมิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ มิตिकวามสม่ำเสมอ และมิติแห่งความทั่วไป จำแนกตามวิทยาลัยพยาบาล

มิติ	ค่าสถิติ	วิทยาลัยพยาบาล				
		กองทัพเรือ	บรมราชชนนีกรุงเทพ	เกื้อการุณย์	สิริราชพยาบาล	สภากาชาดไทย
	n	52	74	138	131	109
มิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ	M	60.25	57.84	56.91	58.68	56.99
	SD	16.13	16.27	12.89	16.96	16.86
	Min	24	26	26	24	23
	Max	90	128	87	107	109
มิตिकวามสม่ำเสมอ	M	91.79	80.84	87.15	84.63	89.05
	SD	30.45	24.44	29.04	26.33	24.12
	Min	23	26	24	27	23
	Max	155	144	157	131	144
มิตिकวามทั่วไป	M	88.23	79.80	79.68	82.73	85.73
	SD	26.52	25.74	25.84	25.32	21.78
	Min	23	23	23	23	23
	Max	153	133	137	135	133

หมายเหตุ แต่ละมิติมีความเป็นไปได้ของคะแนนระหว่าง 23 ถึง 157

จากการศึกษาคำมัชฌิมเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติการพยาบาล ดังแสดงในตารางที่ 7 พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลในภาคทฤษฎี กลุ่มนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ได้คำมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนสูงสุด ($M = 50.59$) ส่วนคะแนนภาคปฏิบัติการพยาบาล กลุ่มนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีกรุงเทพ ได้คำมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนสูงสุด ($M = 50.85$) ซึ่งคะแนนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติการพยาบาลเป็นค่าคะแนนที่ปกติ (Normalized T) ที่แต่ละสถาบันแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนนที่โดยใช้คู่มือตารางคะแนนที่ (นิโบลต นิมกักรัตน์, 2526)

ตารางที่ 7 คำมัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด ของคะแนนที่ปกติของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลทั้งในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติการพยาบาล จำแนกตามวิทยาลัยพยาบาล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล	ค่าสถิติ	วิทยาลัยพยาบาล				
		กองทัพเรือ	บรมราชชนนีกรุงเทพ	เกื้อการุณย์	สิริราชพยาบาล	สภากาชาดไทย
	n	52	74	138	131	109
คะแนนภาคทฤษฎี	M	49.92	50.58	50.59	50.42	50.26
	SD	8.72	7.26	9.57	9.35	10.13
	Min	26	35	25	24	27
	Max	70	69	75	78	74
คะแนนภาคปฏิบัติ	M	50.32	50.85	50.80	50.25	49.95
	SD	9.22	8.39	7.50	8.38	7.83
	Min	30	31	32	30	30
	Max	71	70	70	70	72

ตอนที่ 2 ทดสอบความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติการพยาบาลระหว่างนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในลักษณะมองโลกในแง่ดี และนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในลักษณะมองโลกในแง่ร้าย

การจำแนกตัวอย่าง โดยใช้ค่ามัธยฐานของคะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลเป็นตัวจำแนก ดังในตารางที่ 8 พบว่า มิตិแหล่งกำเนิดของสาเหตุ นักศึกษาที่ได้คะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลน้อยกว่า ค่ามัธยฐานมี 249 คน และได้คะแนนมากกว่าค่ามัธยฐานมี 245 คน

มิติความสม่ำเสมอพบว่า นักศึกษาที่ได้คะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลน้อยกว่าค่ามัธยฐานมี 252 คน ซึ่งมีจำนวนเท่ากับ นักศึกษาที่ได้คะแนนมากกว่าค่ามัธยฐาน

มิติความทั่วไป นักศึกษาที่ได้ คะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาล น้อยกว่าค่ามัธยฐานมี 249 คน และได้คะแนนมากกว่าค่ามัธยฐานมี 240 คน

ตารางที่ 8 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามค่ามัธยฐานของคะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาล และมิตติของการอนุมานสาเหตุ

มิตติ	คะแนนน้อยกว่า ค่ามัธยฐาน (คน)	คะแนนเท่ากับ ค่ามัธยฐาน (คน)	คะแนนมากกว่า ค่ามัธยฐาน (คน)
แหล่งกำเนิดของสาเหตุ (MD = 57)	249	10	245
ความสม่ำเสมอ (MD = 87.5)	252	0	252
ความทั่วไป (MD = 89)	249	15	240

การจำแนกตัวอย่าง โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐานของคะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาล ดังแสดงในตารางที่ 9 พบว่า นักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ร้ายได้แก่ นักศึกษาที่มีคะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาล ในแต่ละมิติต่ำกว่าค่ามัธยฐานของมิตินั้น มีจำนวน 80 คน และนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ดีได้แก่ นักศึกษาที่มีคะแนนการอนุมานสาเหตุของ

เหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในแต่ละมิติสูงกว่าค่ามัธยฐานของมิตินั้น มีจำนวน 80 คน

ตารางที่ 9 การจำแนกตัวอย่างพิจารณาผู้ที่ได้คะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในแต่ละมิติ น้อยกว่า หรือ มากกว่าค่ามัธยฐาน

มิติ แหล่งกำเนิดของสาเหตุ	มิติ ความสม่ำเสมอ	มิติ ความทั่วไป	
		น้อยกว่าค่ามัธยฐาน (คน)	มากกว่าค่ามัธยฐาน (คน)
น้อยกว่าค่ามัธยฐาน	น้อยกว่าค่ามัธยฐาน	80	50
	มากกว่าค่ามัธยฐาน	54	59
มากกว่าค่ามัธยฐาน	น้อยกว่าค่ามัธยฐาน	66	44
	มากกว่าค่ามัธยฐาน	46	80

การศึกษาความแตกต่างของค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคทฤษฎี และในภาคปฏิบัติการพยาบาล ดังแสดงในตารางที่ 10 พบว่า นักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลในภาคทฤษฎีสูงกว่านักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ร้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลในภาคปฏิบัติการพยาบาล สูงกว่านักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ร้ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนวิชาการพยาบาลในภาค
ทฤษฎี และภาคปฏิบัติการพยาบาลระหว่างนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายในลักษณะมองโลกใน
แง่ดีกับนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ร้าย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการพยาบาล	n	รูปแบบการอธิบาย มองโลกในแง่ดี		รูปแบบการอธิบาย มองโลกในแง่ร้าย		t
		M	SD	M	SD	
คะแนนภาคทฤษฎี	80	52.13	8.93	48.25	8.42	2.82*
คะแนนภาคปฏิบัติ	80	51.94	9.35	47.79	7.72	3.06*

* $p < .01$

ตอนที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

การศึกษาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์
เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในมิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ กับคะแนนวิชาการพยาบาลในภาค
ทฤษฎี ดังแสดงในตารางที่ 11 พบว่า คะแนนมิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรง
ทางบวกกับคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคทฤษฎี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างคะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุ
การณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในมิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ (X_1) กับคะแนนวิชาการ
พยาบาลในภาคทฤษฎี (Y_1) ($N = 504$)

ตัวแปร	ค่าสถิติ				r
	M	SD	Min	Max	
X_1	57.87	15.70	23	128	.22**
Y_1	50.40	9.22	24	78	

** $p < .001$

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในมิติความสม่ำเสมอ กับคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคทฤษฎี ดังแสดงในตารางที่ 12 พบว่า คะแนนในมิติความสม่ำเสมอ มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคทฤษฎี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างคะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในมิติความสม่ำเสมอ (X_2) กับคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคทฤษฎี (Y_1) ($N = 504$)

ตัวแปร	ค่าสถิติ				
	M	SD	Min	Max	r
X_2	86.45	26.91	23	157	.14**
Y_1	50.40	9.22	24	78	

** $p < .001$

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในมิติความทั่วไป กับคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคทฤษฎี ดังแสดงในตารางที่ 13 พบว่า คะแนนในมิติความทั่วไป มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคทฤษฎี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างคะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในมิติความทั่วไป (X_3) กับ คะแนนวิชาการพยาบาลในภาคทฤษฎี (Y_1) ($N = 504$)

ตัวแปร	ค่าสถิติ				
	M	SD	Min	Max	r
X_3	82.68	25.01	23	153	.11*
Y_1	50.40	9.22	24	78	

* $p < .01$

การศึกษาความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอนุমানสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในมิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ กับคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคปฏิบัติการพยาบาล ดังแสดงในตารางที่ 14 พบว่าคะแนนในมิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคปฏิบัติการพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างคะแนนการอนุমানสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในมิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ (X_1) กับคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคปฏิบัติการพยาบาล (Y_2) ($N = 504$)

ตัวแปร	ค่าสถิติ				
	M	SD	Min	Max	r
X_1	57.87	15.70	23	128	.16**
Y_2	50.43	8.10	30	72	

** $p < .001$

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอนุমানสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในมิติความสม่ำเสมอ กับคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคปฏิบัติการพยาบาล ดังแสดงในตารางที่ 15 พบว่า คะแนนในมิติความสม่ำเสมอ มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคปฏิบัติการพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างคะแนนการอนุমানสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในมิติความสม่ำเสมอ (X_2) กับคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคปฏิบัติการพยาบาล (Y_2) ($N = 504$)

ตัวแปร	ค่าสถิติ				
	M	SD	Min	Max	r
X_2	86.45	26.91	23	153	.15**
Y_2	50.43	8.10	30	72	

** $p < .001$

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในมิติความทั่วไป กับคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคปฏิบัติการพยาบาล ดังแสดงในตารางที่ 16 พบว่า คะแนนในมิติความทั่วไป มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคปฏิบัติการพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างคะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในมิติความทั่วไป (X_3) กับ คะแนนวิชาการพยาบาลในภาคปฏิบัติการพยาบาล (Y_2) ($N = 504$)

ตัวแปร	ค่าสถิติ				
	M	SD	Min	Max	r
X_3	82.68	25.01	23	153	.17**
Y_2	50.43	8.10	30	72	

** $p < .001$

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในมิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ มิติความสม่ำเสมอ และมิติความทั่วไป กับคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติการพยาบาล ดังแสดงในตารางที่ 17 พบว่า คะแนนในมิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ มิติความสม่ำเสมอ และมิติความทั่วไป มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติการพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างคะแนนการอนุมานสาเหตุของเหตุการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับวิชาการพยาบาลในมิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ (X_1) มิติความสม่ำเสมอ (X_2) และมิติความทั่วไป (X_3) และคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคทฤษฎี (Y_1) และคะแนนวิชาการพยาบาลในภาคปฏิบัติการพยาบาล (Y_2) ($N = 504$)

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3
Y_1	.22**	.14**	.11*
Y_2	.16**	.15**	.17**

* $p < .01$

** $p < .001$